

Küçük Bir Öykü

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Pzt, 31/10/2011 - 18:37

Geçenlerde kuş uçmaz kervan geçmez bir beldemizin deniz kıyısında mekan tutmuş salaş bir meyhanede iki 'kafa'dar yurttaş, küçük küçük demleniyorlardı...

Az biraz çakır keyif olan birincisi şöyle diyordu arkadaşına;

Ben geliştım!.. Artık televizyon dizilerine dayanabiliyorum... Artık alçaklıklar karşısında apışıp kalıp, şaşırmaıabiliyorum... Artık cehalet karşısında bile -bazen- paniğe kapılmayıabiliyorum!..

Sonra bir küçük yudum daha alıyordu kadehinden.

Susuyordu.

Söylediklerinin aksine görünüşünde bir dayanıksızlık, gözlerinde şaşkın bir ifade ve yüzünün etrafına sinmiş gergin bir panik vardı.

Karşıındaki kişinin ise oldukça bilmiş bir görünüşü vardı. Şöyle diyordu;

Kısa boylu adam için güneş biraz daha erken batır. Ve aynı güneş ertesi sabah kısa boylu adama, uzun boylulara nispetle daha geç görünür.

Ama küçük adam küçüklüğünü kendi yaratır.

Küçük düşünür.

Küçük şeylere üzülr.

Çünkü küçücüktür.

Çakır keyif arkadaş suskunluğunu koruyordu.

İçinden ve çok çok derinden 'geliştğini' düşünüyordu.

Çünkü 'küçük adam gerçeğı'ne dayanabiliyordu.

Bu gerçeğin küçük sözlerle ifade edilmesinden kaygı duymuyordu.

Arkadaşının umarsız tavrına artık şaşmıyordu.

Büyük sözlerin ardındaki küçük kelimeleri seziyor ve paniğe kapılmıyordu.

Gül gibi geçiniyorlardı böylece iki arkadaş.

Çakır keyif olanı elindeki kadehi, dibini göreceğ kadar dikti başına.

Arkadaşı giderek daha da küçük görüyordu onu artık. Ne tesadüf, o da arkadaşını...

Güneş batıyordu.

Her ikisi de aynı masanın karşılıklı iki iskemlesinde oturdukları için onlar için güneş aynı anda düşüyordu karşıdaki tepenin ardına.

Biraz sonra hesap istediler garsondan.

Çakır keyif olanı hesap pusulasına gözlerini daha da küçülterek baktı.

Bir çırpıda ödedi hesabı.

Arkadaşının böyle küçük hesaplarda bezi yoktu.

Kalktılar masadan hep birlikte, yürüdüler kapıya doğru birer birer. Sonra dışarısının yabancı yüzleri onları karanlık bir sokağın kaldırımında birlikte kıldı.

Yürüdüler hep birlikte ve yan yana, ama...

Bir türlü beraber olamadılar!

Gün geçti, devran döndü.

Kadehlerden akarak insan ruhunu damıtan alkol idrar torbasından geçti, malum çukura düştü.

Sabah oldu.

Güneş doğdu.

Ve günün ilk ışıkları ile ayık bir güne başladı her iki arkadaş da, ayrı ayrı ve tek başlarına...

farukhaksal@superonline.com [2]

www.soruyusormak.com [3]

www.dnm-ler.com [4]

www.kitlecizgisi.com [5]

iletisim@politikadergisi.com [6]

Ek
[meyhane_2.jpg](#) [7]

Boyut
12.57 KB

Yorumlar

- [Kültür/Sanat](#) [8]

Kaynak URL (01/05/2024 - 14:33 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/kucuk-bir-oyku>

Bağlantılar:

- [1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>
- [2] <mailto:farukhaksal@superonline.com>
- [3] <http://www.soruyusormak.com>
- [4] <http://www.dnm-ler.com>
- [5] <http://www.kitlecizgisi.com>
- [6] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>
- [7] http://politikadergisi.com/sites/default/files/meyhane_2.jpg
- [8] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>